

מסכת בכורות

פרק ב' משנה ז'

שְׁתַי רִחְלֹות שֶׁלָא בְּכָרוּ, וַיְלֹדו שְׁנֵי זָכְרִים, נוֹתָנוּ שְׁנֵי הַמְּלָאָם לְפָנָיו. זָכָר וְגַנְקָבָה, הַזָּכָר לְפָנָיו. שְׁנֵי זָכְרִים וְגַנְקָבָה, אֶחָד לוֹ וְאֶחָד לְפָנָיו. רַبִּי טְרָפּוֹן אוֹמֵר, הַפָּהוּ בּוֹרֵר לוֹ אֶת הַיְמָה. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מִשְׁמָנִים בְּיִנְיהָן, וַהֲשֵׁנִי יַרְעָה עַד שִׁיסְתָּאָב. וְחַיָּב בְּמִלְחָמָה. רַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר. מַת אֶחָד מֵהוּ, רַבִּי טְרָפּוֹן אוֹמֵר, יַחֲלוֹקָן. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, הַמּוֹצִיא מִחְבָּרוֹ עַלְיוֹ הַרְאָיה. שְׁתַי גַּנְקָבּוֹת וְזָכָר, או שְׁנֵי זָכְרִים וְשְׁתַי גַּנְקָבּוֹת, אֵין כָּאן לְפָנָיו כָּלּוֹם: